

Ter dankbare herinnering aan

GERARDUS HERMANUS SPIJKER

Hij werd op 28 december 1920 te Weerselo geboren. Hij trouwde op 9 oktober 1947 met

Johanna Susanna Reinders

in de Pancratiusparochie te Geesteren.

Zij gingen wonen in Saasveld, bij de molen, Dulder 152, nu Windmolenweg 6. Daar werden hun acht zonen en zes dochters geboren. Gesterkt door het Sacrament van de Zieken op zondag 23 november, overleed hij op woensdag 10 december in het ziekenhuis Ziekenzorg te Enschede. Op zaterdag 13 december d.a.v. hebben wij tijdens de plechtige Eucharistieviering in de parochiekerk te Saasveld afscheid genomen en zijn lichaam ter ruste gelegd op het kerkhof aldaar in geloof aan de heerlijke opstanding der doden.

Een groot verdriet is over ons huls gekomen. Het heengaan van vader valt ons zo zwaar. Waarom moest dit nu al gebeuren; hij was nog zo onmisbaar voor ons gezin. Wij krijgen geen antwoord. Het „waarom“ blijft ons even duister als God zelf. Maar terwijl wij God vragen naar het „waarom“ en Hem misschien verwijten, dat ons dit moest overkomen, hebben wij nooit zo intens tot Hem geroepen. Ook de Heer riep tot Zijn Vader: „waarom hebt Gij Mij verlaten?“, maar zei even later: „Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.“ In de leegte van de mens breekt de volheid van God door. Samen met moeder heeft hij onvermoelbaar gewerkt en gezorgd voor ons gezin. De zorgen waren vele en geleidelijk werden ze minder. Het welzijn van het gezin was hem alles; zijn vrouw en kinderen, en hun toekomst kwamen altijd op de eerste plaats. Als het soms zwaar en moeilijk voor ons werd, was vader er altijd, om ons met raad

en daad te helpen; hij hield er van, in alle eerlijkheid en openheid te overleggen, om dan je zelf te laten beslissen of op een beslissing te laten terugkomen. Hij was een diepgelovige en een goede en hartelijke mens met een gevoelig hart en daardoor gemakkelijker kwetsbaar en eerder weerloos; voor onze familie was hij altijd behulpzaam en was niets hem te veel; hij stond voor iedereen klaar; je deed nooit vergeefs een beroep op hem; hij wilde ook geen kwaad horen van andere mensen; hij legde alles graag goed uit. Had dit alles misschien toch te maken met zijn geboortedag, het feest van de kinderen? Hun kwetsbaarheid en weerloosheid spraken hem zo aan! Hij kwam zelf vaak tekort, omdat hij niet kon opkomen voor zichzelf; hij leed liever zelf verlies dan aan mensen te vragen, hem te geven wat hem wel toekwam! Zo kwam het, dat hij van werk moest veranderen; hij kon dat aan, want hij werkte graag, het was voor zijn gezin, en hij kon daarnaast volop genieten van de natuur. De mens is in zijn gelukkig-zijn toevertrouwd aan de ander, die ten diepste om hem geeft; hij voelde zich gelukkig temidden van zijn vrouw en kinderen. Wij willen een steun blijven voor elkaar en verder leven in het geloof, dat Gods Naam Liefde is, ook nu het lijden ons overvalt. Wij dragen met ons mee een herinnering, die ons dankbaar stemt om alles wat vader voor ons is geweest.

Onze Vader — Wees Gegroet
Hij leve bij God in eeuwige vrede.

Wij zijn u oprecht dankbaar voor uw medeleven tijdens ziekte, overlijden en de begrafenis van mijn dierbare man, onze zorgzame vader en opa.

J. S. Spijker-Reinders
kinderen, behuwd- en kleinkinderen